

KINH NGHIỆM, LỚN LÊN VÀ CUNG ỨNG SỰ SỐNG CHO THÂN THỂ

(Chúa Nhật – Buổi Nhóm Sáng Thứ Nhất)

Bài Bảy

Lớn Lên Đến Mức Trưởng Thành Để Trở Nên Giê-ru-sa-lem Mới Là Tuyệt Đích Của Hội Thánh

Kinh Thánh: Hê. 11: 10, 16; Mat. 16:18; Khải. 21:2-3, 9-11, 18-20;
Êph. 2:20-22; 1 Phi. 2:4-5; 1 Cô. 3:9-10, 12; Gi. 14:1-12, 23

I. Khi Đức Chúa Trời xây dựng Hội thánh thì Ngài cũng đang xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới; chúng ta cần lớn lên đến mức trưởng thành để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới là tuyệt đích của Hội thánh—Mat. 16:18; Hê. 6:1a; 11:10, 16; Khải. 21:2-3, 9-11, 18-20; Êph. 2:20-22; 1 Phi. 2:4-5; 1 Cô. 3:9-10, 12; Gi. 14:1-12, 23:

- A. Mục tiêu của công tác của Đức Chúa Trời là có được Giê-ru-sa-lem Mới; là Đa-vít ngày nay, Chúa đang chuẩn bị chúng ta như những vật liệu được biến đổi để Đức Chúa Trời xây dựng; những khó khăn trong mọi hoàn cảnh đến với chúng ta là để xử lý chúng ta và chuẩn bị chúng ta trở nên những viên đá quý, sống động cho Đức Chúa Trời xây dựng—1 Phi. 2:4-5; 1 Cô. 3:12a; 1 Vua. 6:7; đc. 1 Sứ. 6:31-32.
- B. Giê-ru-sa-lem Mới là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời, con người và trời; Giê-ru-sa-lem Mới xuống từ trời, từ nơi Đức Chúa Trời hàm ý rằng Giê-ru-sa-lem Mới đầy đầy yếu tố trời và tuyệt đối thuộc trời—Khải. 21:2-3, 22; Êph. 1:3; 2:6; Sáng. 28:17:
1. Khi ở trong Hội thánh, nhà của Đức Chúa Trời trên đất, chúng ta bước vào cổng trời, qua Đấng Christ là chiếc thang thiên thượng, chúng ta có thể thấy và kinh nghiệm những điều của trời—Sáng. 28:12, 17.
 2. Tại Bê-tên, nhà Đức Chúa Trời, nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, là cổng trời, có Christ là chiếc thang nối đất với trời và đem trời xuống đất—cc. 12-17; Gi. 1:51.
 3. Vì linh của chúng ta ngày nay là nơi Đức Chúa Trời cư ngụ (Êph. 2:22) nên đây chính là cổng trời, nơi có Christ là chiếc thang nối chúng ta là dân trên đất với trời và đem trời đến với chúng ta.
 4. Vì thế, hễ khi nào xoay vào linh, chúng ta bước vào cổng trời và chạm được ngai ân điển qua Christ là chiếc thang thuộc trời này—Hê. 4:16.
- C. Theo toàn bộ sự khải thị của Tân Ước thì mục tiêu duy nhất, kết quả chung cuộc của công tác Cơ Đốc phải là Giê-ru-sa-lem Mới, như là tuyệt đích của Hội thánh, cũng là tuyệt đích của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời:
1. Hội thánh bị suy thoái chủ yếu là vì hầu hết các công nhân Cơ Đốc bị xao lãng để làm nhiều điều mà mục tiêu của họ không phải là Giê-ru-sa-lem Mới.
 2. Vì thế, đang lúc Hội thánh bị suy thoái, muốn trở nên những người đắc thắng đáp lại tiếng gọi của Ngài, chúng ta không những cần thắng hơn các điều tiêu cực mà thậm chí còn phải thắng hơn những điều tích cực nào thay thế mục tiêu đời đời là Giê-ru-sa-lem Mới; hễ khi nào chạm đến mục tiêu đời đời của Đức Chúa Trời, tức Giê-ru-sa-lem Mới, chúng ta cần rất thuần khiết, không được bất cẩn—1 Cô. 3:12, 15-17.

3. Mục tiêu của người đắc thắng phải là mục tiêu duy nhất và chung cuộc của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, đó là Giê-ru-sa-lem Mới.

II. Chúng ta có thể thấy các điều kiện của một Hội thánh được xây dựng bằng cách nhìn vào những điều kiện của Giê-ru-sa-lem Mới, là tuyệt đích của Hội thánh:

- A. Một Hội thánh được xây dựng, giống như Giê-ru-sa-lem Mới, thì có hiện diện của Đức Chúa Trời—Êxc. 48:35; Khải. 21:3; 22:3:
 1. Đức Chúa Trời và Chiên Con là đền thờ của Giê-ru-sa-lem Mới có nghĩa là Đức Chúa Trời và Chiên Con trở nên trung tâm của thành phố; nói cách khác, Đức Chúa Trời ở cùng với thành, và thành có sự hiện diện của Đức Chúa Trời—21:22.
 2. Khi được xây dựng cùng với tất cả các thánh đồ, chúng ta có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, và bất cứ khi nào chúng ta theo cá nhân chủ nghĩa, thì ngay lập tức chúng ta mất sự hiện diện của Đức Chúa Trời.
 3. Chúng ta phải nắm giữ nguyên tắc này: sự hiện diện của Đức Chúa Trời là tiêu chuẩn cho mọi vấn đề.
 4. Nếu chạm được hiện diện của Đức Chúa Trời trong mọi sự thì chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời ở đó như là đền thờ và sự xây dựng của Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta; lý luận, tranh cãi và chỉ trích khiến chúng ta đánh mất hiện diện của Đức Chúa Trời; hiện diện của Đức Chúa Trời có được là do sự hiệp một và hòa hợp giữa các thánh đồ.
 5. Hiện diện của Đức Chúa Trời là trung tâm của Giê-ru-sa-lem Mới; vì thế, trong Hội thánh, chúng ta phải có được sự hiện diện của Đức Chúa Trời; chúng ta phải có Đức Chúa Trời như là đền thờ.
- B. Một Hội thánh được xây dựng thì có sự cai trị của Đức Chúa Trời:
 1. Nếu được xây dựng, Hội thánh sẽ có ngai của Đức Chúa Trời và của Chiên Con, tức sự cai trị của Đức Chúa Trời—Khải. 22:1.
 2. Nếu muốn biết thánh đồ trong một Hội thánh nào đó có được xây dựng hay không, chúng ta phải xem có ngai của Đức Chúa Trời, sự thống trị của Đức Chúa Trời ở giữa họ hay không.
- C. Một Hội thánh được xây dựng thì có dòng chảy và nguồn cung ứng sự sống:
 1. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, có một sông nước sự sống từ ngai tuôn ra, và ở hai bên dòng sông có cây sự sống sản sinh 12 trái, kết trái mỗi tháng—cc. 1-2.
 2. Trong một Hội thánh được xây dựng thì có nước sống làm con người được thỏa cơn khát, được tưới mát và có trái cây sự sống làm cho người đói được thỏa mãn.
- D. Một Hội thánh được xây dựng thì có sự sáng:
 1. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, Đức Chúa Trời vinh hiển là sự sáng và Chiên Con là ngọn đèn—21:23; 22:5; đc. Giê. 2:11.
 2. Trong một Hội thánh được xây dựng, Đức Chúa Trời là sự sáng trong Christ được biểu lộ qua thánh đồ; khi đến một buổi nhóm của một Hội thánh được xây dựng, anh em sẽ cảm thấy được soi sáng—Gi. 8:12; Mat. 5:14; Thi. 73:16-17.
- E. Một Hội thánh được xây dựng thì có sự hòa quyện của Đức Chúa Trời và con người, đã trải qua sự chết và sự phục sinh:
 1. Ba cổng ở mỗi một hướng trong bốn hướng của Giê-ru-sa-lem Mới, 3 lần 4 là 12, hàm ý Đức Chúa Trời Tam Nhất được hòa quyện với con người, là tạo vật (số 4 biểu thị cho các tạo vật)—Khải. 4:6.
 2. Mười hai cổng của thành thánh là 12 ngọc trai, biểu thị cho sự tái sinh qua Đấng Christ phục sinh đắc-thắng-sự-chết và tiết-ra-sự-sống, là lối vào trong thành—21:21.

3. Hễ ai qua cổng mà vào trong thành đều là sản phẩm của 3 nhân với 4, tức là kết quả của sự hòa quyện giữa Đức Chúa Trời và con người, và là một sáng tạo mới trong Christ qua sự chết và sự phục sinh—2 Cô. 5:17; Ga. 6:15.
 4. Điều này cho thấy chúng ta không thể đem bất cứ điều gì thiên nhiên, bất cứ điều gì thuộc đất vào trong Hội thánh; cánh cổng ngọc trai sẽ đóng lại với mọi tình trạng thiên nhiên của con người.
 5. Bất cứ khi nào chúng ta đem đến một điều gì đó thiên nhiên, điều gì đó thuộc nỗ lực của con người, một điều gì đó “muu trí”, một điều gì đó đến từ những mảnh khoe và phương pháp của con người, hay một điều gì đó chưa trải qua thập tự, thì chúng ta vẫn chưa đến chỗ bị kết thúc, và Đức Chúa Trời không thể cung cấp cho chúng ta một lối ra—đc. 2 Cô. 4:7-8.
 6. Trong sự xây dựng Hội thánh, mọi sự phải trải qua thập tự giá, phải được ở trong Christ, và phải là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời và con người; đây là lối vào Giê-ru-sa-lem Mới, lối vào Hội thánh; chỉ điều nào tương ứng với bản chất của lối vào này mới có thể được đem vào kiến ốc của Đức Chúa Trời.
 7. Chỉ có khái tượng mới có thể giải cứu chúng ta; chúng ta phải học tập đem mọi tư tưởng, sự sâu sắc, mảnh khoe, khả năng, sức mạnh thiên nhiên của chúng ta đến thập tự để được xử lý; sau khi mọi điều này bị phá vỡ, trải qua sự chết và sự phục sinh trở nên ngọc trai, thì chúng có thể được đem vào trong kiến ốc của Đức Chúa Trời.
- F. Một Hội thánh được xây dựng thì đầy đầy bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời:
1. Chỉ có một con đường trong Giê-ru-sa-lem Mới, và con đường này bằng vàng ròng, biểu thị cho bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời—Khải. 21:21b.
 2. Sông nước sống chảy “giữa đường của thành” biểu thị cho sự sống thần thượng tuôn chảy bên trong bản chất thần thượng là đường lối duy nhất cho nếp sống hằng ngày của dân được chuộc của Đức Chúa Trời—22:1; 2 Phi. 1:4; Gi. 14:6.
 3. Hễ khi nào chúng ta hoàn toàn từ chối chính mình và sống trong bản chất của Đức Chúa Trời, kết quả phụng sự của chúng ta sẽ không chỉ dẫn đến xây dựng Hội thánh mà còn dẫn dắt người khác đến con đường của Đức Chúa Trời khi họ bước vào giữa chúng ta.
- G. Một Hội thánh được xây dựng thì có sự biểu lộ của Đức Chúa Trời:
1. Khải Thị 21 nói rằng tường của thành thì bằng bích ngọc, nền thứ nhất bằng bích ngọc, và ánh sáng của thành cũng giống như bích ngọc (cc. 18-19, 11); hơn nữa, Đấng ngồi trên ngai có dáng vẻ của bích ngọc (4:3); vì thế, dáng vẻ của thành là dáng vẻ của Đức Chúa Trời.
 2. Giê-ru-sa-lem Mới là sự mở rộng và sự biểu lộ đầy trọn của Đức Chúa Trời trong con người; nếu Hội thánh thật sự được xây dựng thì cũng sẽ có sự biểu lộ đầy đủ của Đức Chúa Trời.
- H. Một Hội thánh được xây dựng thì được cấu tạo bằng Linh biến đổi với những người đang ở trong tiến trình được biến đổi:
1. Tường thành được xây bởi những viên đá quý (21:19-20); đá quý không được tạo dựng nên mà được sinh ra bởi sự biến đổi của những vật được tạo dựng, sau khi đã trải qua nhiều năm chịu nhiều sức ép mà cấu thành; sức ép, sự thiêu đốt và sự cấu tạo đều cần thiết cho sự biến đổi trở nên đá quý.
 2. Trong nếp sống Hội thánh, sự biến đổi của người yêu của Christ được Linh biến đổi thực hiện, Linh này là tuyệt đích của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình (2 Cô. 3:18) với sự phối hợp của các bạn đồng hành của người yêu, tức những Chi thể ân

tứ của Thân thể Đấng Christ, là những người làm công tác hoàn hảo thánh đồ (Êph. 4:11-12; Nhã. 1:10-11).

- I. Một Hội thánh được xây dựng phải có một ranh giới, đó là “bức tường cao lớn”—Khải. 21:12:
1. Bức tường là để phân rẽ và bảo vệ; Giê-ru-sa-lem Mới sẽ tuyệt đối được phân rẽ cho Đức Chúa Trời và hoàn toàn bảo vệ mỗi quan tâm của Đức Chúa Trời:
 2. Đức Chúa Trời càng xây dựng chính Ngài vào trong chúng ta và cấu tạo ta bằng chính Ngài thì chúng ta càng được phân rẽ cho Đức Chúa Trời và được bảo vệ khỏi mọi điều của kẻ ác; nếu các thánh đồ cùng được xây dựng với nhau trong nếp sống Hội thánh thì sẽ dễ dàng phân biệt được điều thuộc Đức Chúa Trời với điều thuộc con người, điều thuộc trời với điều thuộc đất, và điều thuộc sáng tạo mới với điều thuộc sáng tạo cũ.
 3. Mọi tín đồ đều cần một bức tường cao lớn như vậy để phân rẽ và bảo vệ họ—c. 17.
- J. Nguyên Chúa thương xót chúng ta để các Hội thánh ở khắp nơi có thể biểu lộ tất cả những điều kiện này của Hội thánh được xây dựng!

Trích Lời Chúc Vụ:

MỘT HỘI THÁNH ĐƯỢC XÂY DỰNG CÓ HIỆN DIỆN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Bây giờ, chúng ta sẽ đi tiếp để thấy làm thế nào biết một Hội thánh được xây dựng. Nói cách khác, tình trạng của một Hội thánh được xây dựng là gì? Tôi muốn chỉ ra nhiều điều từ hai chương cuối của sách Khải Thị.

Trước hết, một Hội thánh được xây dựng thì có sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Khải Thị 21:22 nói rằng trong Giê-ru-sa-lem Mới không có đền thờ vì Đức Chúa Trời và Chiên Con là đền thờ của Giê-ru-sa-lem Mới. Chúng ta biết rằng suốt thời Cựu Ước đền thờ là trung tâm của Giê-ru-sa-lem. Vì thế, Đức Chúa Trời và Chiên Con là đền thờ có nghĩa là chính Đức Chúa Trời và Chiên Con trở nên trung tâm của thành. Nói cách khác, Đức Chúa Trời ở với thành và thành có sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Điều này cho chúng ta thấy nơi nào có sự xây dựng nơi đó có sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời đi theo sự xây dựng của Ngài. Phải chăng kinh nghiệm của chúng ta đã không nói cho chúng ta biết rằng hễ khi nào cùng được xây dựng với các thánh đồ thì chúng ta có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, và hễ khi nào cá nhân chủ nghĩa, chúng ta lập tức đánh mất cảm nhận sự hiện diện của Đức Chúa Trời sao? Trong chương cuối, tôi đã dùng một minh họa về ba người bàn luận với nhau mỗi khi chuẩn bị một buổi nhóm phúc âm. Một người đề nghị nhóm vào buổi tối, người khác đề nghị vào buổi chiều, và người thứ ba đề nghị vào buổi sáng. Cuối cùng, họ đã đến chỗ bế tắc. Tôi tin rằng nhiều người trong chúng ta sẽ hỏi, vì có ba ý kiến khác nhau nên ý kiến nào sẽ được chấp nhận? Vào thời điểm được đề nghị nào phúc âm sẽ được rao giảng? Lời đáp của tôi là phúc âm sẽ được rao giảng tại thời điểm có sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là khi ba người đang bàn luận một vấn đề như thế, thì người thứ nhất sẽ hỏi: “Đang khi tôi cứ nhất định đòi nhóm vào lúc 7:30 tối, tôi có sự hiện diện của Đức Chúa Trời không?” Người thứ nhất cũng sẽ hỏi: “Đang khi chiến đấu để nhóm vào lúc 4 giờ chiều, tôi có sự hiện diện của Đức Chúa Trời không?” Và người thứ ba cũng sẽ hỏi: “Đang khi đề nghị nhóm vào 6:30 sáng, tôi có sự hiện diện của Đức Chúa Trời không?” Vì thế, thời điểm của buổi nhóm hoàn toàn được quyết định tùy thuộc sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Nếu có sự hiện diện của Đức Chúa Trời thì thời điểm nào cũng đúng, bất luận vào buổi sáng, buổi chiều hay buổi tối. Nhưng nếu không có sự hiện diện của Đức Chúa Trời thì không thời điểm nào là thích hợp.

Nếu biết nguyên tắc này và sống trong nguyên tắc này thì chúng ta sẽ không bao giờ tranh đấu với các anh chị em đang khi chúng ta phụng sự trong Hội thánh. Chúng ta biết rằng hễ khi nào chúng ta tranh cãi với họ, sự hiện diện của Đức Chúa Trời liền mất. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời giống như chim bồ câu không chịu nổi bất cứ sự náo loạn nào. Một khi chúng ta cãi nhau, bồ câu sẽ bay đi. Mới đây khi tôi ra nước ngoài, nhiều nơi, dù trong công viên hoặc ngay cả trên đường phố, tôi thấy nhiều chim bồ câu bay quanh. Những con chim bồ câu này không sợ người ta. Đang khi chúng tôi ngồi trong công viên, một đàn bồ câu bay đến trước mặt chúng tôi. Nếu chúng tôi nói chuyện lớn tiếng, tất cả chúng sẽ bay đi, nhưng nếu chúng tôi chỉ ngồi và nói chuyện cách nhẹ nhàng, thì từng con từng con sẽ lại đến gần chúng tôi. Thưa các anh chị em, khi chúng ta cùng phụng sự Chúa với nhau thì hiện diện của Đức Chúa Trời cũng giống như vậy. Có thể lý lẽ của anh em là đúng, đề nghị của anh em là tốt nhất, nhưng do chúng ta cãi nhau nên Thánh Linh như chim bồ câu bay đi.

Vì thế, chúng ta phải nắm giữ nguyên tắc này: sự hiện diện của Đức Chúa Trời là tiêu chuẩn cho mọi vấn đề. Bất luận làm gì, chúng ta phải chú ý đến việc chúng ta có sự hiện diện của Đức Chúa Trời hay không. Chúng ta có sự hiện diện của Đức Chúa Trời đang khi biểu lộ ý kiến của mình không? Chúng ta có sự hiện diện của Đức Chúa Trời đang khi chúng ta nói một điều nào đó hay có một thái độ nào đó không? Sự hiện diện của Đức Chúa Trời có ở trong đề nghị hay đề xuất của chúng ta không? Nếu chúng ta chạm được hiện diện của Đức Chúa Trời trong mọi sự, chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời có ở đó như là đền thờ, và sự xây dựng của Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng ta. Khi cãi nhau, có thể chúng ta đều vì Chúa, và sự khăng khăng của chúng ta là hợp lý. Tuy nhiên, vì cãi nhau nên chúng ta không có Đức Chúa Trời như là đền thờ – sự hiện của Đức Chúa Trời. Thay vì thế, chúng ta làm phá đổ thành.

Có một điều làm tôi rất buồn lòng đó là trong tất cả mọi nơi tôi đến thăm, hiếm khi nào mà tôi không nghe các anh chị em xét đoán, chỉ trích lẫn nhau. Hầu như trong mỗi nơi, tôi gặp một vài anh chị em nói với tôi những lời chỉ trích và xét đoán. Nếu họ không vui với các anh em trách nhiệm, sau đó họ trách móc các công nhân, hoặc họ không thỏa lòng với Hội thánh. Một điều chắc chắn xảy ra là: anh em chị em nào chỉ trích là người đầu tiên mất sự hiện diện của Đức Chúa Trời, bất kể họ đúng hay sai trong việc họ chỉ trích hay xét đoán. Họ không có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, và họ không có Đức Chúa Trời như là đền thờ. Giữa những người này không có sự xây dựng.

Chúng ta phải thấy rằng tranh luận trong Hội thánh không phải là vấn đề. Vấn đề là sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Hội thánh không phải là một tòa án, nơi thuận lợi để trình bày lập luận của anh em cách thích đáng. Không phải như vậy! Trong Hội thánh, anh em càng lý luận Đức Chúa Trời càng lánh xa anh em. Thậm chí lập luận của anh em có đúng trăm phần trăm và anh em có được mọi lý lẽ tốt, nhưng càng tranh cãi, anh em càng xa cách Đức Chúa Trời.

Để tôi nói thêm về chim bồ câu. Bồ câu không quan tâm lý lẽ của anh em có thuyết phục hay không. Chúng chỉ quan tâm xem anh em có lớn tiếng hay không, anh em có vẻ hung dữ hay không. Anh em không thể lừa chúng được. Vì thế, không ngạc nhiên khi Kinh Thánh nói rằng cặp mắt của bồ câu là ngay thẳng nhất. Nhờ quan sát kỹ tôi khám phá ra rằng mắt bồ câu là phân tinh nhất. Con người không thể lừa chúng được. Ngày nọ ở trong công viên, tôi dùng nhiều cách để nhử một con bồ câu đến với tôi. Tuy nhiên, khi tay tôi chuyển động, dù là một chút, bồ câu ấy bay vụt đi. Khi tay tôi ngừng nghỉ, nó lại bay đến. Thưa anh chị em, sự hiện của Thánh Linh bên trong chúng ta giống như vậy. Linh không quan tâm chúng ta đúng như thế nào. Ngài chỉ quan tâm thái độ, ý định và tình trạng của chúng ta. Tại tòa án, người ta càng lớn tiếng tranh cãi càng được thuận lợi. Tuy nhiên trong Hội thánh, tiếng tranh cãi càng lớn thì sự mất mát càng nhiều. Càng lý luận, chúng ta càng mất sự hiện của Đức Chúa Trời. Xin nhớ rằng đền thờ trong Giê-ru-sa-lem Mới là chính Đức Chúa Trời. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời là trung tâm của thành. Vì thế, trong Hội thánh chúng ta phải có sự hiện diện của Đức Chúa Trời; chúng ta phải có Đức

Chúa Trời như là đền thờ. Sau đó, chúng ta sẽ được xây dựng để có tình trạng của Giê-ru-sa-lem Mới.

HỘI THÁNH ĐƯỢC XÂY DỰNG CÓ SỰ CAI TRỊ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Thứ hai, nếu Hội thánh được xây dựng thì sẽ có ngai của Đức Chúa Trời, sự cai trị của Đức Chúa Trời. Trong Giê-ru-sa-lem Mới có ngai của Đức Chúa Trời. Ngai này không chỉ là vấn đề hiện diện của Đức Chúa Trời mà còn là sự cai trị của Đức Chúa Trời. Trong sự xây dựng này có hiện diện của Đức Chúa Trời và cũng có quyền thống trị của Đức Chúa Trời nữa. Vì ngai của Đức Chúa Trời đã được thiết lập nên Đức Chúa Trời có thể thi hành quyền bính của Ngài. Nếu muốn biết một Hội thánh nào đó có được xây dựng hay không, chúng ta cần xem có ngai của Đức Chúa Trời, quyền thống trị của Đức Chúa Trời giữa họ hay không.

Đôi lúc đến một nơi nào đó và gặp một vài anh chị em, anh em có cảm nhận giữa họ không có ngai của Đức Chúa Trời mà có ngai của con người. Khi tham dự buổi nhóm phụng sự của họ, anh em để ý thấy họ nói như thể họ đang ngồi trên ngai. Người nào nói là đang ở trên ngai. Trước khi một người nói xong thì có người khác nói lấn vào. Dường như muốn nói: “Giờ hãy xuống khỏi ngai đi, để tôi lên trên đó”. Dù không nói rõ như vậy nhưng đây là ấn tượng người ấy tạo ra qua thái độ và cách cư xử của người ấy. Sau khi người này chấm dứt, một chị em khác có lẽ sẽ nói; “Thưa anh X, điều anh nói thì không đúng”. Đang khi nói, giọng nói của chị nghe có vẻ nhẹ nhàng, nhưng cùng một ấn tượng: “Hãy xuống khỏi ngai đi”. Đây không phải là tướng tượng của tôi. Nhiều lần, khi tôi ngồi chung với con cái của Đức Chúa Trời, tôi đã thấy loại tình trạng này. Điều này có nghĩa là ngai của Đức Chúa Trời, quyền thống trị của Đức Chúa Trời không có ở đó. Đúng ra là mọi người đang ngồi trên ngai riêng của mình. Xin hãy nhớ rằng một khi có loại tình trạng như thế thì sự hiện diện của Thánh Linh chắc chắn không có ở đó. Điều này chứng tỏ rằng trong một nơi như vậy, con cái của Đức Chúa Trời chưa được xây dựng.

Dù ngày nay có vô số nhóm Cơ Đốc nhân, nhưng nơi nào có ngai của Đức Chúa Trời? Trong nhiều nơi anh em không thể thấy bất kỳ sự xây dựng nào. Trái lại, mọi nơi anh em đều thấy tổ chức và tài khéo của con người. Người ta dùng mọi phương cách để làm cho sự giao tiếp giữa các thành viên của Hội thánh được dễ dàng, để chinh phục được nhiều tín đồ. Chúng ta phải thừa nhận rằng loại giao tiếp này, loại chinh phục này không phải là xây dựng; thay vào đó, đây là công tác tổ chức của con người. Vì thế, không có sự hiện của Đức Chúa Trời, lại càng không có ngai của Đức Chúa Trời. Tôi hi vọng tất cả chúng ta đều nhớ rằng hễ ở đâu, nếu chúng ta còn dựa vào cách làm cho sự giao tiếp được dễ dàng và cách chinh phục người khác như vậy, khi ấy sự xây dựng của Đức Chúa Trời không còn ở giữa chúng ta nữa. Hội thánh không thể dựa vào những phương cách như vậy; Hội thánh phải được xây dựng trong Đức Chúa Trời.

Trong Giê-ru-sa-lem Mới, chính Đức Chúa Trời là đền thờ, và ở đó có ngai của Đức Chúa Trời. Vì thế, nếu muốn biết một Hội thánh nào đó được xây dựng, chúng ta phải xem có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, có ngai của Đức Chúa Trời, có quyền thống trị của Đức Chúa Trời giữa họ. Đây là tình trạng của một Hội thánh được xây dựng. Tôi xin kể cho anh em nghe một câu chuyện có thật. Lần kia, một anh em đưa ra một lời chứng. Anh nói: “Anh Lee, tôi được cứu 2 hay 3 năm trước, và tôi nhóm với các anh em trong Hội thánh đó. Tuy nhiên, khi đến với nhau, các anh em rất lạnh lùng. Đặc biệt là trường hợp của các anh em trách nhiệm. Họ không chào người khác trước buổi nhóm, họ cũng không đứng ở cửa ra vào để bắt tay người khác sau buổi nhóm. Vì thế, bên trong tôi không được vui. Vào lúc đó, có một vị mục sư đến thăm tôi. Ông rất thân thiện với tôi và tỏ ra quan tâm nhiều đến tôi. Điều này thật sự chạm đến tôi. Vì thế, tôi quyết định đi đến chỗ của ông để thờ phượng trong ngày Chúa Nhật. Khi tôi vừa đến lối vào nhà nguyện, vị mục sư đi đến chào tôi và bắt tay tôi. Sau buổi nhóm, vị mục sư nhanh chóng đi đến cửa ra vào và bắt tay từng người tham dự. Tôi thực sự cảm thấy điều này rất tốt. Vì thế, tôi quyết

định đến nơi ấy đều đặn. Nhưng có điều lạ là sau khi tôi đến nơi ấy một thời gian, dù tôi không hiểu tại sao, tôi cảm nhận rằng tôi đã mất sự hiện diện của Đức Chúa Trời bên trong tôi. Dù bên ngoài tôi cảm thấy dễ chịu, nhưng bên trong tôi có cảm nhận như thể tôi đã đánh mất một điều gì. Vì thế, sau đó tôi đã trở lại để ở giữa các anh em. Thật lạ lùng, khi tôi trở lại thì sự hiện diện của Đức Chúa Trời mà tôi đã đánh mất, ngay lập tức được phục hồi. Một điều lạ lùng nữa, đó là khi tôi ở trong bất kỳ sự nhóm lại của các Cơ Đốc nhân khác, dường như tôi có thể nói nhiều điều cách phóng túng, nhưng khi tôi ở với các anh em, dù họ không cảm đoán tôi không được làm như vậy, nhưng có điều gì đó bên trong tôi ngăn tôi lại, không cho phép tôi nói ra bất cứ điều gì cách phóng túng”.

Điều này cho chúng ta thấy vấn đề kinh nghiệm sự hiện diện của Đức Chúa Trời và sự cai trị của Ngài. Vì thế, xác định một Hội thánh được xây dựng hay không, chúng ta không nên nhìn vào việc giữa họ có sự giao tiếp hay thân thiện hay không; thay vào đó, chúng ta nên xem giữa họ có sự hiện của Đức Chúa Trời và có ngai của Đức Chúa Trời hay không.

MỘT HỘI THÁNH ĐƯỢC XÂY DỰNG CÓ SỰ TUÔN CHẢY VÀ SỰ CUNG ỨNG CỦA SỰ SỐNG

Thứ ba, một Hội thánh được xây dựng có sự tuôn chảy và sự cung ứng của sự sống. Kinh Thánh cho chúng ta biết có một sông nước sự sống ra từ ngai, và cả hai bên bờ sông có cây sự sống, sinh 12 trái, mỗi tháng một mùa (Khải. 22:1-2). Điều này cho thấy rằng trong sự hiện diện và cai trị của Đức Chúa Trời, có sự tuôn chảy của sự sống. Ở đây có nước sự sống làm thỏa cơn khát của mọi người và tưới mát mọi người. Ở đây cũng có trái cây sự sống làm cho những người đói có thể được thỏa mãn. Bất cứ ai đến đây đều có thể nhận được sự cung ứng mà mình cần.

Một Hội thánh thật sự được xây dựng, chắc chắn có loại tình trạng này. Trong một Hội thánh được xây dựng, anh em sẽ chạm đến sự tuôn chảy cũng như chuyển động của sự sống của Đức Chúa Trời. Bất cứ ai đi đến đó đều sẽ nhận được sự cung ứng. Tôi tin rằng tất cả chúng ta đều có loại kinh nghiệm này. Ở một vài nơi, nhiều anh chị em dấy lên phụng sự Chúa đều không biết nhiều giáo lý, nhưng họ là một và hòa hợp trong Chúa. Khi đi đến buổi nhóm của họ, anh em có thể cảm nhận được sự hiện diện của Chúa, uy quyền của Chúa, và chuyển động của nước sự sống. Khi một anh em đứng dậy nói một vài lời, anh em cảm nhận được sự tưới mát của nước sống làm thỏa cơn khát của anh em. Khi một anh em khác làm chứng, hay một chị em cầu nguyện ngắn, anh em cũng cảm nhận được lời làm chứng và cầu nguyện đó là thức ăn thuộc linh đem đến cho anh em sự thỏa mãn. Ở một nơi như vậy, anh em thấy một Hội thánh được xây dựng.

Tuy nhiên, sau một khoảng thời gian, trong số họ có hai người rao giảng được dấy lên. Cả hai đều có tài hùng biện và cả hai dường như đều có ánh sáng và rất có ân tứ. Tuy nhiên, do sự dấy lên của hai người này mà Hội thánh dấy dậy sự chết vì hai anh em này bất hòa và chống đối nhau. Nếu anh em thứ nhất chia sẻ một sứ điệp vào buổi sáng Chúa Nhật này thì vào Chúa Nhật sau tới lượt mình anh em thứ nhì chia sẻ một sứ điệp khác bài bác sứ điệp của anh em thứ nhất. Rồi vào Chúa Nhật kế tiếp, anh em thứ nhất lại chia sẻ một sứ điệp giảng ngược lại với anh em thứ nhì. Giọng nói của họ lớn và rõ ràng, lời lẽ trôi chảy, phát ngôn tuyệt vời, những câu chuyện, những minh họa và phần trích Kinh Thánh đều phù hợp và đúng đắn. Các bài chia sẻ của họ đều thật sự lôi cuốn, nhưng điều đáng thương là không có nước sống cũng không có thức ăn sống động. Tất cả những người có nhận thức trong linh đều sẽ nói với anh em rằng không có hiện diện của Đức Chúa Trời cũng không có phước hạnh của Đức Chúa Trời tại đó. Đó là vì không có sự xây dựng ở nơi ấy.

Nếu một Hội thánh đã kinh nghiệm sự xây dựng và có sự hài hòa giữa vòng các thánh đồ, thì chắc chắn nơi đó sẽ có sự tuôn chảy của nước sự sống cũng như sự cung cấp thức ăn sự sống.

khi bước vào giữa những tin đồn này, có thể người ta không nghe được một sứ điệp hay nhưng chắc chắn họ chạm được thức ăn và nước sống, và họ cũng sẽ cảm nhận sự hiện diện của Đức Chúa Trời và sự cai trị của Đức Chúa Trời. Họ sẽ được tưới nước, họ sẽ được làm cho thỏa mãn và được yên nghỉ.

MỘT HỘI THÁNH ĐƯỢC XÂY DỰNG CÓ SỰ SÁNG

Thứ tư, một Hội thánh được xây dựng có sự sống. Ở Giê-ru-sa-lem Mới, có sự sáng (Khải. 21:23). Sự sáng này không phải là sự sáng thiên nhiên, cũng không phải sự sáng của mặt trời hay mặt trăng; sự sáng này là chính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là sự sáng trong khi Đấng Christ là đèn. Đức Chúa Trời chiếu sáng ra vinh hiển của Ngài trong Christ, và vinh hiển này là sự sáng của thành. Thành không cần mặt trời hay mặt trăng nghĩa là trong sự xây dựng, không cần có sự sáng thiên nhiên. Đức Chúa Trời, Đấng được hiển lộ giữa họ trong Christ là sự sáng. Hoặc chúng ta có thể nói rằng Đức Chúa Trời trong Christ được biểu lộ qua họ, chính Ngài là sự sáng. Do đó, khi anh em bước vào giữa một nhóm người như vậy, anh em cảm thấy rằng ở đó thật sáng rỡ. Điều này giống như tình trạng của một phòng nhóm đầy đầy ánh sáng. Điện tỏa sáng ra được biểu lộ qua các bóng đèn huỳnh quang để trở thành sự sáng. Do đó, khi bước vào một căn phòng như vậy, mọi sự đều rõ ràng: anh em có thể thấy ghế, nhiều người ngồi, lối vào và tiền sảnh. Anh em có thể nhìn thấy mọi sự cách rõ ràng.

Thường khi anh em ở trong một Hội thánh được xây dựng, anh em cũng sẽ cảm nhận rằng có ánh sáng và sự sáng rỡ ở đó. Có thể anh em có vài nan đề riêng tư nào đó mà chưa biết cách giải quyết dù anh em đã cầu nguyện, đọc Kinh Thánh và tìm kiếm ý chỉ của Đức Chúa Trời. Nhưng khi đi đến một buổi nhóm của một Hội thánh được xây dựng và ngồi giữa họ, anh em sẽ cảm thấy được soi sáng. Đôi khi chỉ bởi nghe một lời cầu nguyện, anh em được đầy đầy sự sáng ở bên trong. Đôi khi chỉ bởi hát một bài thánh ca, hay bởi ai đó đứng lên đọc một câu Kinh Thánh, hoặc thậm chí bởi bầu không khí của buổi nhóm mà anh em trở nên sáng tỏ và được soi sáng. Đây là vì ở đó có sự sáng, và vinh hiển của Đức Chúa Trời được biểu lộ. Loại tình trạng này cho chúng ta biết rằng Hội thánh đó đã được xây dựng.

Sự hiển lộ của Đức Chúa Trời hoàn toàn là do sự hiện diện của Đức Chúa Trời, và sự hiện diện của Đức Chúa Trời hoàn toàn là do sự hiệp một và sự hài hòa giữa vòng các thánh đồ. Sự hiệp một và sự hài hòa này là sự xây dựng. Nếu giữa vòng các anh chị em có xích mích, có ý kiến, bất hòa, và không đồng lòng hiệp ý thì khi bước vào giữa họ, anh em sẽ cảm nhận có sự tối tăm thay vì sự sáng. Những bài chia sẻ của họ rất hay, những lời cầu nguyện có thể rất lớn, nhưng anh em không cảm nhận được một chút ánh sáng nào ở đó. Điều này là vì không có sự xây dựng của Đức Chúa Trời ở giữa họ.

Nếu một Hội thánh đã được xây dựng, thì chắc chắn Hội thánh đó sẽ có 4 tình trạng này: thứ nhất, có Đức Chúa Trời là đèn thờ, tức sự hiện diện của Đức Chúa Trời; thứ hai, có ngai của Đức Chúa Trời, tức sự cai trị của Đức Chúa Trời; thứ ba, có sự tuôn chảy và sự cung ứng sự sống của Đức Chúa Trời; và thứ tư, có sự sáng của Đức Chúa Trời. Nếu có những tình trạng này, chúng tỏ chúng ta đã được xây dựng vì chỉ trong sự xây dựng, chúng ta mới có thể có tất cả những phước hạnh này của Đức Chúa Trời. (*The Building Work of God, pp. 88-96*)